

сърдилъ на папа та, испъдилъ Римско то духовенство отъ Българина и се сблизилъ пакъ съ Цариградъ. И така, на 3-й марта 870 год., Българина пакъ се съединила съ Источната цркъва, и се сдобила отъ неа съ свой си архиепископъ. Пръвъ архиепископъ българский билъ *Теофилактъ*, когото рѣкоположилъ патриархъ Игнатий.

Борисъ твърдъ много се сблизилъ съ византийци ти. Той дору пратилъ и синътъ си Симеона въ Цариградъ да се образова. Казоватъ, Симеонъ билъ даденъ оште отъ малкъ на учение въ Цариградъ, та се изучилъ много добрѣ, и научилъ гръцкий языкъ до толкова, штото го наричали половинъ гркъ. А византийци ти много се подмилковали на българети: византийский царь нареклъ Бориса свой духовенъ синъ, и българский архиепископъ се броилъ второй слѣдъ цариградский патриархъ.

Между това, кога се поминалъ Св. Методий, главни ти му ученици Гораздъ, Климентъ, Наумъ, Ангеларий, Лаврентий и Сава били испъдени отъ Моравина, та прѣминали въ Българина, дѣто българский царь Борисъ ги приналъ съ голѣма честь. А Христови ти исповѣдници много желали Българина, козато имала голѣма потрѣба за духовни работници. Ти най-напрѣдъ живѣли въ царски ти дворове, и Борисъ много обичалъ да се разговаря съ тѣхъ; той се училъ при тѣхъ стара история и жития на светци ти и слушалъ отъ уста та имъ Свештеното Писание. Слѣдъ тиа ученици, и други много последователи на св. Методия малко по малко прѣминали въ Българина; а българети ги приемали съ радо еръдце.

Единъ старъ паметникъ свидѣтелствова, че Борисъ распратилъ по области ти си Горазда, Климента, Наума, Сава и Константина споредъ тѣхно желание, да проповѣдатъ Христовото име, да тълковатъ Свештеното Писание и да прѣвождатъ книги. Той заповѣдалъ на всички ти си поданници да ги слушатъ, да имъ се покоряватъ на всичко и да имъ помагатъ съ все еръдце да градеть цркви, които свети ти мъже мислили да издигнатъ за умножение на благочестие то. — Борисъ, раздѣлилъ владения та си на седмъ епархии, отъ които три захванали Гораздъ, Климентъ и Константинъ. Ми знаемъ най-много за дѣятелность та на Климента, който се е трудилъ повече въ югозападна Българина или както се е наричала Котокина.

Блаженный Климентъ билъ испратенъ за наставникъ въ